

Det var så länge sen...

4-1-1954

Kom inte och säg att Ödeshög inte varit med sin tid! Redan under första världskriget hade Ödeshög en egen teaterlokal. Där förekom allt inom "spektakelbranschen", alltifrån Skånska Lasse till stora skådespel med dussintalet eller fler skådespelare. Det var dåvarande trädgårdsmästare Larsson, som byggde "sommarnöjet" där nuvarande hembygdsgården nu ligger. Han byggde även en sommartheater inom detta område som dock har skattat åt förgångelsen sedan många år.

I Ödeshögs skyttegilles sommarförföring Kulsprutan för 1919 förekommer en teckning av hr Larsson samt en vers så lydande:

Han byggde värre än själva satan
allt vad byggas kan

Pluttahuset på Spektakelgatan
i sin iver byggde han

Vem som döpte den nuvarande Stråtomtagatan till Spektakelgatan är mig obekant. Men anledningen var väl den att även godtemplarlokalen låg vid denna gata, och denna lokal var ju även på visst sätt en nöjeslokal. Och namnet var så allmänt vedertaget att jag, som hade min bostadsadress på denna gata, fick min post med denna gatuadress långt efter det jag flyttat. Jag nämnde om att det spelades stora saker på denna scen. En gång höll det på att gå galet. Det var när Karin Svanströms stora och fina teatersällskap skulle uppföra skådespelet Bröllopet på Ulfvåsa. Jag skulle tjänstgöra som sk scenarbetare och skulle montera upp den stora öppna spiseln på den lilla scenen. Ganska snart kom jag underfund med, att det inte blev plats för så mycket mer. När Karin Svanström delgavs mina funderingar, sade hon något med många stavelser i, som inte lämpar sig för tryck. Den öppna spiseln var ju, som väl var, byggd av trä och i många sektioner, och jag fick ta fram såg och förminska den på bredden. Höjden fick vara som den var. Jag har aldrig senare sett en

öppen spisel flera meter hög med fina kapitäl och utsirade grannlätter upptill men endast två meter på bredden.

Då gick det bättre med Brazil Jack, som var en av idolerna på den tiden. Han tjusade företrädarna för det täcka könet med sin smäktande sång Hälsa dem därhemma. Inte bara unga flickor stod i kö utanför lokalen när föreställningen var slut. Även sådana, som varit unga för länge sedan, ville ta sig en sista titt på idolen. Längre fram i tiden blev "Pluttahuset" en vanlig biograf och danslokal. Portalen på framsidan revs ner, och det blev slutligen en korgmakarverkstad på de tiljor, som under några år föreställt världen. Slutligen blev fastigheten ombyggd till bostäder.

HALVAR ANDERSSON